

Amina Elmis tale ved modtagelsen af Bogforums Debutantpris

Taler

Amina Elmi
Forfatter

Dato

3. november 2023

Da jeg læste et digt fra bogen, hvor jeg citerer den palæstinenske digter Mahmoud Darwish til to af mine søskende, forstod de det som om, det var den tidligere somaliske modstandsbevægelse mod kolonimagterne, der hed Darawiish, jeg skrev om. Jeg ved ikke hvorfor jeg altid ender med at fortælle folk, det altså ikke handler om jer. Dette har ført til, at jeg nærmest halvdelen af mit liv har været kronisk vred, på racismen, der trives i vores lille land, på elitære kredse, altså folk, der har de rigtige holdninger, men sjældent har et dybt og intimt forhold til brune og sorte mennesker (selv gennem deres litteratur, altså dansk litteratur). Det har føltes som om jeg har levet en pap-udgave af mig selv, hvor alle andre talte over mig hele tiden, og der ikke var plads til mit blik på verden. Indtil jeg stod overfor Danmarks bedste redaktører, Mette Mortensen og Simon Pasternak, som sagde ”Skriv! Du skal skrive lige hvad du har lyst til. Vi vil bare gerne udgive din poesi.”

Ingen bøger lander alene ud fra den blå luft, måske hvis man er Pasolini eller sådan noget, men jeg er jo ikke Pasolini. Jeg er Amina Elmi for helvede. Jeg tænker på min bog skabt ud fra et kollektivt følelsesregister (altså, mine følelser er forbundne med andres) og mine redaktører, der hjalp med at samle alle de forskellige toneleje, og stemmer der var skrevet løst og fast.

Men tilbage til historien om den somaliske Darawiish og den palæstinenske Darwish. De var begge forbundne, så selvom mine søskende overhørte ordlyden, havde de ret. En af mine gode venner sagde engang til mig: “alle taler om kærlighed, one love and stuff. Men kærlighed har også ophav i privilegie. For mennesket, der er fanget i det neokoloniale projekt, er hadet en konstant tilstand. Han hader systemerne, der udvisker og undertrykker ham. Må vores kærlighed aldrig udspringe fra privilegium. Må vores kærlighed være så ren, at den har plads til hadet og vreden.”

Hvis jeg skal sige det i mine egne ord: så er vrede altså sexet. Den skal I ikke være bange for. Den er ikke altid et modsætningsforhold til kærligheden.

Tak til mine boss-redaktører, Simon Pasternak og Mette Mortensen.

Til mit forlag, Gyldendal.

Tak til Vivi, til Lise og Peter.

Tak til min familie og venner.

Tak til jer Bogforum-jury, for den fineste motivationstekst. At I har udpeget mig som vinder af Debutantprisen viser, at I er enige om, jeg har skrevet den vildeste debut i år, alt sammen med et fremmedpas. Og selv tak Danmark!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Takketale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/amina-elmis-tale-ved-modtagelsen-af-bogforums-debutantpris>